

Sen Bana Aldırma Dibe Vuruğum

– NurettinÖnder · 28 Eylül 2012

Biliyor musun sevgili yüreğinde yokluğum hiç adil değil.
Hani sen bende benden çokgen benim sendeliğim bir hiçlikten ibaret.
Kaç kez seviden yana şarkı dinlerken bıçak açmazdı dilimi, parmaklarımın lisaniyla sana şiir yazarken.
Bilir misin kimseyi ama kimseyi özlemedim sen kadar yüreğin bunca bana hakir duruyorken.
Evet seviyorum umarsız ve çaresizce ve sen bana aldırma bu kadar iç yerimden ben acırken..

Sen bana aldırma, ebabil konar yosun kırıntılarıma
Deli tokmak döver davulları

Zılgıtı duyulur toyların beş asır öte h/alay tutarımın
Sen aldırma bana hüzün Efsundu bahar, tutmaz yüreğimi
Çorak topraklara ekildim yeşermem g/ayrı
S/ağrısında ateş basarı
Kül olur her sevda
Bir yetim çocuğun küflü ekmekte açlığını onarması gibi

Sen bana aldırma
Dibe vuruğum

züleyha yıldızına Yusuf'un tutsaklığı gibi
Küflü ekmek satılırken can hıraş bedenlerden
Öldü sanılanlar
Çöp kutulara atımlığı gibi
Zifır g/ece
Derin hıçkırıkta aşk
Masum bir elin
Yüreği katledişi gibi

Dilim dilim günah kokar her adım atış
Zahir bir savaşta unutulmuş ceset yığını
Toprağa gömü
Suratında kasırğa esen illet bir hain

Sen bana aldırma

Ruh dolumu kesik jilet aralığında
Bir mühlet iç yerim k/ayıpsız olsun
Düşün önce ben varlığımı
Yokluğuma inat bir düş seçte
İç/im burkulsun

Aynalı bir gönyeye yüzümün haritasını çıkardı hayat
Sen bana aldırma

Ellerime ayaz aralığında
Zemheriden ibaret ben
İçimde buz kasvetli bir düş

Nurettin Önder